

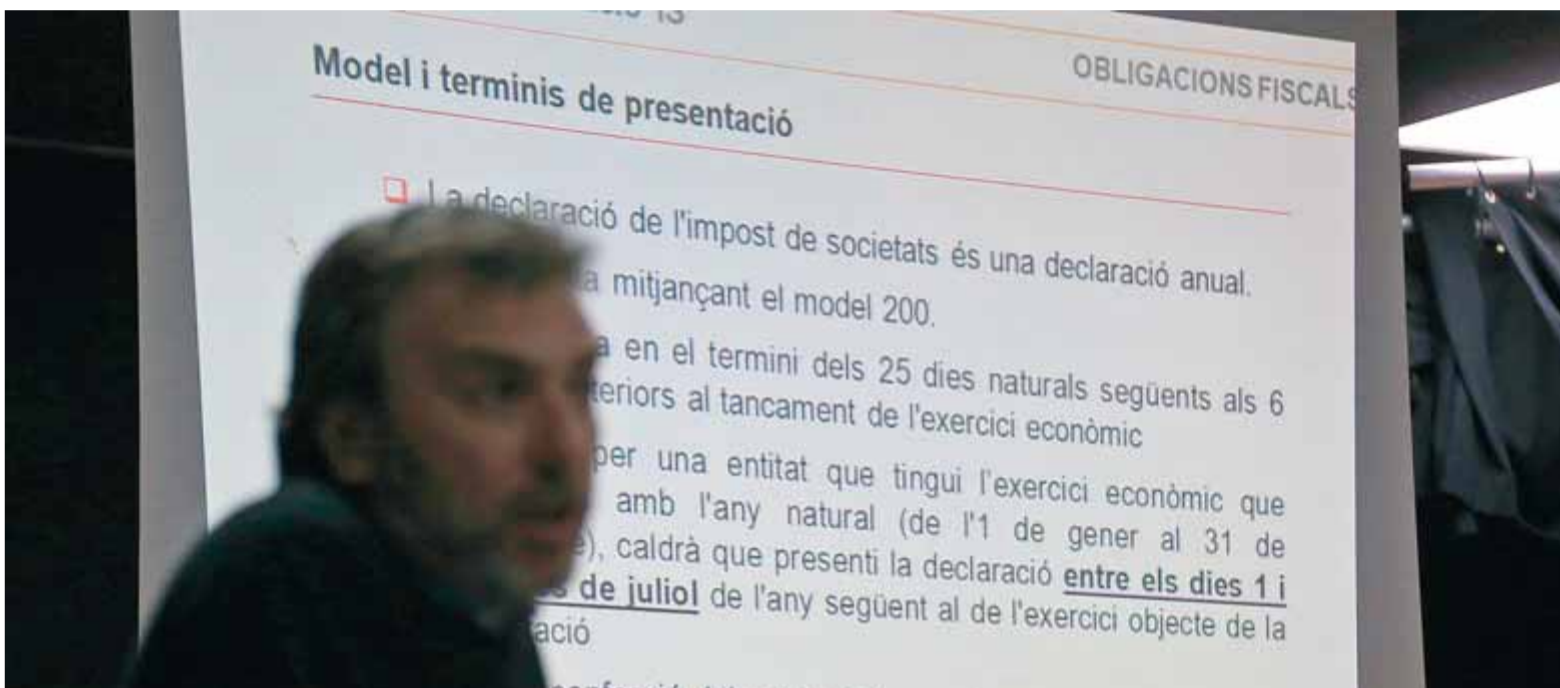
Societat

Itinerari pels camins de Santa Coloma de Gramenet

Posen a punt un circuit per a persones grans i persones amb dificultats funcionals

VOL VIURE AMB
#CATALUNYA DIGNITAT

El docent de la Fundació Pere Tarrés Josep Badia, en una de les sessions informatives per a entitats fetes aquesta setmana a Badalona ■ JUANMA RAMOS

Angoixa fiscal en el món associatiu

HISENDA Unes 20.000 entitats que n'estaven exemptes han de presentar l'impost de societats per la nova llei Montoro **TRIBUTAR** Reclamen una regulació més ajustada a la realitat del sector no lucratiu

S. Pau / R.G. Aranzueque
BARCELONA

La reforma fiscal del ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, del novembre de l'any passat, ha sacsejat el món associatiu. *Angoixats i preocupats* són alguns dels termes amb què defineixen la situació tant els responsables de les entitats sense ànim de lucre com dels assessors que estan fent sessions informatives arreu del territori. "A criteri d'Hisenda, moltes entitats petites que si guin fan activitat econòmica i, per tant, amb independència del seu volum pressupostari, estan obligades a declarar-ho i a

presentar l'impost de societats", exposa el cap de serveis d'assessorament i gestió de Suport Associatiu, Víctor García.

Finalment, queden exemptes de presentar l'impost de societats les entitats amb ingressos inferiors a 50.000 euros i que alhora no superin els 2.000 euros anuals en ingressos no exemptes. Segons els càlculs de Suport Associatiu—entitat que depèn de Fundesplai, que fa 25 anys que acompanya associacions i fundacions en temes de gestió i formació—, hi ha unes 20.000 entitats que no havien de presentar l'impost i que ara estan obligades a fer-ho. "Tot i que no vol dir que

hagin de pagar res, sí que se'ls complica la burocràcia, perquè no val portar un llibre de caixa, sinó que han de dur una comptabilitat per partida doble, com una empresa amb ànim de lucre."

En la mateixa línia, Josep Badia, docent de la Fundació Pere Tarrés, una altra entitat que fa sessions formatives per a associacions sense ànim de lucre, lamenta que la llei tributària s'hagi pensat per a les empreses mercantils sense tenir en compte les particularitats del tercer sector. García i Badia coincideixen a dir que "el govern espanyol ha desapropiat una oportunitat per revisar la

"L'Estat només sap posar traves"

No només es tracta de l'obligació de presentar l'impost de societats—si els ingressos superen els 50.000 euros anuals—, sinó que la reforma fiscal de Montoro obliga les associacions a portar una comptabilitat per partida doble, a presentar el model 347 i a altres qüestions relacionades amb la llei de transparència. Vista la preocupació del sector, la direcció general d'Acció Cívica i Comunitària ha organitzat unes quaranta sessions informatives a tot el país a les quals assistiran més de 1.500 persones en poc més d'un mes. "Veient els núvols de la tempesta,

hem hagut d'actuar davant l'angoixa de les entitats", argumenta el director general d'Acció Cívica, Ramon Terrassa, que lamenta que l'Estat espanyol "compliqui la situació de les associacions i generi desconfiança".

Terrassa alerta que la reforma fiscal no arriba sola, també veu preocupant la llei espanyola del voluntariat i la llei del tercer sector. "Mentre que a Catalunya donem suport a l'àmbit associatiu amb caràcter transformador, l'Estat els posa traves", es lamenta. Molts ajuntaments també organitzen sessions informatives per a les entitats.

fiscalitat de les petites entitats i incorporar una regulació més ajustada a la seva realitat".

Un capítol paral·lel és la situació de moltes entitats petites que, tot i no arribar als 50.000 euros d'ingressos anuals, fan activitats econòmiques i, com que tenen beneficis, encara que els reinverteixin en les seves activitats socials, han de presentar declaració i tributar un 25%. García posa el cas d'una associació de veïns que aprofita la festa major del barri per muntar un bar i vendre samarretes. Els beneficis sempre s'han destinat a ajudar directament famílies sense recursos del barri, i es fa en col·laboració amb els serveis socials.

Les frases

"Vendre samarretes per tenir diners és un clàssic. Pot ser injust, però s'ha de declarar"

Josep Badia
DOCENT FUNDACIÓ PERE TARRÉS I FORMADOR DE DIRECTIUS D'ENTITATS

"Les AMPA no tenen personal format en fiscalitat"

Mònica Herrera
EXPERTA EN GESTIÓ D'ENTITATS SENSE AFANY DE LUCRE

"Això no és cap excusa. Hi ha uns beneficis i han de tributar", explica García. El mateix cas que una coral que cobra 300 euros a l'Ajuntament per una actuació o una associació d'avis que munta excursions. Només es consideren rendes exemptes les subvencions, quotes dels socis i les donacions.

"El més típic és vendre samarretes per tenir uns diners extres i que mai s'hagin plantejat que sigui una activitat econòmica—diu Badia—. Pot ser injust, però ho han de declarar." Un consell: començar-se a "posar les piles" i buscar col·laboradors que, com es diu popularment, "entenguin de números". ■

L'APUNT

Santako, amb ko d'alfabet iber

Jordi Panyella

Més d'un desinformat creu que Santa Coloma de Gramenet –despectivament *Santaco*– ha estat de sempre una basta extensió de ciment mal posat entre els contraforts de la serralada de Marina i la riba del Besòs i un niu d'autopistes. No fa pas tants anys, aquest municipi riberenc era el paradís d'estiu per a selectes famílies barcelonines que hi tenien casa, i en fa molts

més, el lloc va ser escollit pels ibers que habitaven el territori per construir un poblat dalt de tot d'un turó. Enfilars'hi i visitar les restes arqueològiques és un dels exercicis més reconfortants que es poden fer avui en dia a l'àrea de Barcelona: oxigen per als pulmons, oxigen per als ulls, oxigen per als cervells que creuen que el melic del món és al cor de la Barcino romana.

“No podem pagar un gestoria per als comptes de la colla castellera”

Els Castellers de Montcada i Reixac fa un any que han recuperat l'activitat ■ EL PUNT AVUI

Els Castellers de Montcada i Reixac van recuperar l'activitat fa un any. La colla que havia començat a fer castells a principis dels noranta es va dissoldre per falta de recursos econòmics i també de gent el 1998. Ara es troben que, al cap un any de tornar a funcionar, els vénen a sobre tots uns tràmits fiscals i administratius que no saben ben bé com assumir. Ha estat una de les associacions que han buscat assessorament a Xarxanet.org, el portal posat en marxa fa dotze anys per Benestar Social i Família amb l'objectiu d'enfortir l'associacionisme i el voluntariat. “No ens podem permetre pagar una gestoria cada mes perquè ens porti els comptes”, planteja el presi-

dent de la colla, Salvador Urpí. Tot i que tenen pocs ingressos –alguna venda de samarretes i la parada de Sant Jordi–, saben que “amb la llei a la mà” han de dur una comptabilitat per partida doble i que no els val fer-ho en format Excel amb les entrades i sortides, com feien fins ara.

De moment, tenen un ordinador que ha cedit un dels castellers perquè ja no el feia servir, han comprat el programa informàtic per portar els comptes i una membre de la colla s'ha format per saber-lo utilitzar. Urpí no amaga una certa preocupació per tota aquesta feina afegida, però assegura que això no els treu les ganes de dedicar totes les forces a millorar els castells.

“Quin pare voldrà ser voluntari de l'AMPA amb tanta burocràcia?”

Pares i mares de l'AMPA de l'escola Mestre Gibert, reunits ■ JOSEP LOSADA

Les noves mesures fiscals han fet saltar les alarmes de les associacions de mares i pares que, segons explica el president de la Federació d'Associacions de Mares i Pares de Catalunya (Fapac), Àlex Castillo, temen un augment de la burocràcia. “Moltes AMPA estan angoixades i cada cop tenim més consultes per aquesta qüestió”, diu Castillo.

“Les AMPA no tenen personal per portar la comptabilitat. Necessiten una persona formada en fiscalitat”, explica Mònica Herrera, experta en gestió d'entitats sense afany de lucre i secretària de l'AMPA de l'escola Mestre Gibert, de Sant Andreu. Aquesta AMPA ja fa dos anys que va decidir delegar la comptabilitat a

una empresa externa per estalviar-se maldecaps. Així i tot, Raúl Jorrín, el tresorer, remarca que “la responsabilitat final és dels pares, que han de firmar totes les factures”. “I els pares són voluntaris”, recorda el president, Jaume Pàmies, que coneix bé la dificultat de trobar voluntaris. “Qui voldrà assumir la responsabilitat de donar explicacions en una inspecció d'Hisenda al cap de cinc anys?”, es pregunta Herrera.

Les AMPA de les escoles públiques solen gestionar el menjador i les extraescolars, que ja superen els llindars d'Hisenda. Herrera recorda, però, que tampoc estan exemptes de tributar “ni les polseres que venen els de sisè per treure diners”.

OPINIÓ

Josep Oriol Pujol i Humet
Director general Fundació Pere Tarrés

Preservem les entitats socials dels nous marcs normatius

Sovint es creu que donar suport a un sector és fer lleis per al mateix. Es parteix del convenciment que una norma preserva els voluntaris, el tercer sector, l'economia social... i, si bé és cert que ho pot fer, sovint els complica la vida amb registres, condicions i nova burocràcia. És a dir, el problema per a les entitats socials acostuma a generar-se

des d'altres marcs normatius. Simplificant, ha fet més mal a les entitats no lucratives l'increment del tipus d'IVA, en ser consumidores finals, que no pas bé les lleis del tercer sector, l'economia social i el voluntariat juntes.

Pretendre que qualsevol associació hagi de presentar l'impost de societats, o amb un pressupost superior als 50.000 euros/

any com sembla que ara es rectificarà, és posar-ne moltes al marge de la llei o complicar i encarir la seva gestió, detraient per a costos de gestoria recursos de les finalitats ordinàries. A més, algú creu de debò que aquesta exigència pot reportar ingressos a la hisenda pública o evitar el frau fiscal? La llei de la transparència és un altre exemple de complicació.

Si bé és obvi que les organitzacions d'interès general han de ser transparents, el treball per a ser-ho no ha de suposar una càrrega o un cost massa elevat com per detraure energies significatives de la missió de l'entitat. És difícil que algú s'enriqueixi i abusi d'entitats que puguin rebre 50.000 euros de subvencions públiques, i menys ara, quan la justificació de

les mateixes és d'un rigor que, en algun cas, arriba a qüestionar el sentit de demanar-les.

Suggerim que els programes electorals futurs contemplin el suport a la societat civil, a les entitats d'interès general. Ajudar-les passa, abans que res, per no fer més complexa la seva gestió i no tant per promoure legislacions que les afavoreixin.